

en fastsat årrække eller betinget af, at modtagerne fortsat er i live og modtager fyldestgørende vederlag, dog ikke i forbindelse med udførte hverv. Sådanne beløb, der f.eks. vil omfatte livrenter, der ikke er skattebegünstigede ordninger efter pensionsbeskatningslovens afsnit I, kan kun beskattes i bopælsstaten.

Stykke 4 omhandler underholdsbidrag. Fradragsberettigede underholdsbidrag kan kun beskattes i bopælsstaten. Underholdsbidrag er nærmere defineret i dette stykke, idet der kræves et særligt grundlag; det er i den forbindelse et krav, at de pågældende beløb er skattepligtige for modtageren i bopælslandet.

I stykke 5 bestemmes, at løbende betalinger, der ikke er omfattet af stykke 4, til underhold af børn kun kan beskattes i kildestaten. Også her kræves et særligt grundlag, for at bidragene er omfattet af bestemmelsen.

Artikel 19. Offentligt hverv

Vederlag til offentligt ansatte beskattes efter stykke 1, litra a) som hovedregel kun i den udbetalende stat (kildestaten), hvilket er i overensstemmelse med OECD-modellen. Sådant vederlag kan dog kun beskattes i bopælsstaten, hvis arbejdet er udført dér, og modtageren enten er statsborger i denne stat eller ikke blev hjemmehørende i denne stat alene for at påtage sig det pågældende hverv, jf. stykke 1, litra b). Bestemmelsen har især betydning for ambassadepersonale o.l. Er der tale om vederlag i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed, anvendes bestemmelserne i artikel 15 og 16, jf. stykke 2.

Efter stykke 2 kan på lignende måde offentlige pensioner, herunder tjenestemandspensioner, kun beskattes i kildestaten, idet sådanne pensioner dog udelukkende kan beskattes i bopælsstaten, hvis modtageren er hjemmehørende eller statsborger i denne stat. Der er tale om en trykfejl i teksten, og både USA og Danmark er enige om at fortolke bestemmelsen således, at forudsætningen er, at modtager skal være hjemmehørende og statsborger i denne stat, hvilket er i overensstemmelse med både OECD's modeloverenskomst og den amerikanske modeloverenskomst.

Er der tale om tjenesteydelser ydet i forbindelse med erhvervsvirksomhed, anvendes bestemmelserne i artikel 15-18, jf. stykke 3.

Efter den gældende overenskomst kan løn, honorarer og pensioner, der udbetales af offentlige myndigheder, som i den nye overenskomst kun beskattes i kildestaten.

Artikel 20. Studerende og praktikanter

Stipendier o.l. til studerende, lærlinge og erhvervspraktikanter beskattes i kildestaten, såfremt der er tale

om støtte til en fuldtidsuddannelse eller et fuldtidsarbejde. Skattefritagelsen i staten, hvor uddannelsen foregår, kan for lærlinge og praktikanter højst strække sig over 3 år. Princippet i bestemmelsen, dog uden nogen tidsgrænse, findes også i den gældende overenskomst. Princippet svarer endvidere til OECD-modellen, der dog heller ikke indeholder en tidsgrænse.

En bestemmelse om skattefritagelse for undervisere, der indgår i den gældende overenskomst, er ikke gentaget i den nye overenskomst.

Artikel 21. Andre indkomster

Indkomster, der ikke er omhandlet andre steder i overenskomsten, behandles efter bestemmelserne i artikel 21. Hovedreglen er, at sådanne indkomster kun kan beskattes i bopælsstaten jf. stykke 1, hvilket svarer til OECD-modellens regler.

Af stykke 2, fremgår imidlertid, at andre indkomster oppebåret af et fast (drifts)sted kan beskattes i den stat, hvor det faste (drifts)sted er beliggende i overensstemmelse med artikel 7 (Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed) og artikel 14 (Frit erhverv). Det er en betingelse, at indkomsten kan henføres til det faste driftssted. Bestemmelsen i stykke 2 omfatter ikke indkomst af fast ejendom, da en sådan indkomst efter artikel 6 altid kan beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Artikel 22. Begrænsning af overenskomstfordele

Principielt gælder en dobbeltbeskatningsoverenskomst for alle, der er hjemmehørende i en af eller begge de to kontraherende stater. Det gælder også denne overenskomst, jf. artikel 1, stykke 1. Selv om en person, der er hjemmehørende i Danmark eller USA, principielt er omfattet af overenskomsten, opnår personen imidlertid ikke automatisk beskyttelse efter overenskomsten og dermed adgang til dens fordele. Dette skyldes bestemmelserne om begrænsning af overenskomstfordele i artikel 22. Visse bestemmelser berøres dog ikke af artikel 22. Det gælder artikel 24, stykke 1 (Ikke-diskriminering), artikel 25 (Fremgangsmåden ved indgåelsen af gensidige aftaler) og artikel 28 (Medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer), idet disse bestemmelser ikke (alene) stiller krav om, at man er skattemæssigt hjemmehørende i en af staterne.

Begrænsning af overenskomstfordele omtales i faglitteraturen ofte som limitations of benefits, forkortet LOB. LOB-bestemmelser er udviklet i USA og baggrunden er navnlig, at det amerikanske skattesystem indebærer en kildeskat på p.t. 30 pct. på udbytte, renter og royalties, der oppebæres af begrænset skatte-